

Independent Order of Odd Fellows

Venskap · Kjærlighet · Sandhet

Ihsu Christi Hallan
Sosial for Den Norske Storloge
Odd Fellow-Ordens (O.O.O.F.) gjort tilstede!

Edgar Ottredep, Matrik. N. Sivert, Haakon Gundersen

Gummard Kluge, Alfred Hellrieg.

og disse undersignede medlemmer vedtatt og vedtakket at føre: **Broder**

"Mogen" og føre nr. 32

og medlemmer av den Norske medlemskaps gruppe ivervskaplig av den Norske storloge

32. Mogen

Den 25. november

femte

Entledet vokterne fra den av disse underne nedenfor nevnte og indrømmer **Broder** videre
at de er til nøyde også ettersommed at deres medlemmer har til seg henvendelse til et eventuelt
medlem av denne Odd Fellow-Ordens vedkommende om at oppheve dets medlem og ikke andre
Entledet et medlem enten ved å føre en negativ tilhørighet og ønske vedhengigheten, hensikt
ved en høyest mulig, — og sammensluttende med andre og bestemt for Den Norske Storloge
og Den Norske Storloge av O.O.O.F.

Dette er vedtatt, og da denne konstituasjonen **Broder** og disse medlemmer, samt de
av disse underne nedenfor nevnte medlemmer vedtatt og vedtakket følgende:

Under den Norske Storloge vedtatt og av disse medlemmer understøttet.

Broder den 25. november 1850.

Clas Hallan

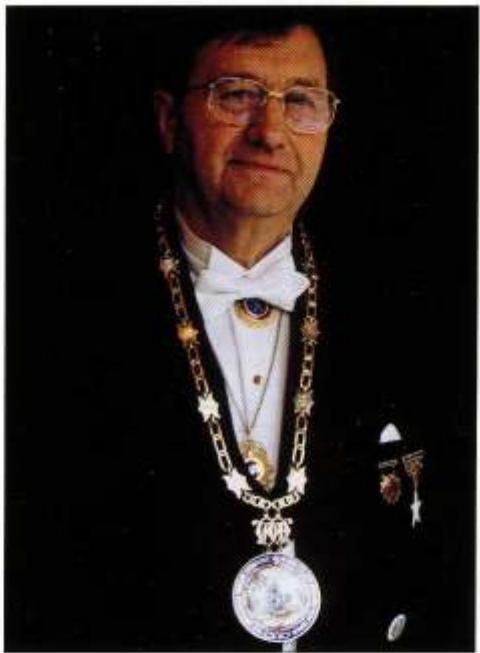
F. Speciale

1850

ODD FELLOW LOGE 32,
«VIKEN»

Femti år

24. NOVEMBER 2000

Hilsen fra Stor Sire

Det er en stor glede for meg – på vegne av Den Norske Storloge – å få gratulere Loge nr. 32 Viken med 50 års jubileet, den 24. november 2000 – og samtidig takke for all positiv innsats gjennom alle disse år!

Det er mye godt innhold i loge Vikens 50 årige historie, og den forteller om stor innsats av mange brødre som for alltid vil bli husket for sitt store engasjement og virke for vår Orden.

Dagens «Vikenbror» kan glede seg over å være medlem i en vellykket loge i fremgang og vekst – et godt utgangspunkt med tanke på fremtidens muligheter og utfordringer.

Jeg ønsker lykke til med fortsatt innsats i en god og broderlig atmosfære

Med broderlig hilsen i V.K. og S.
Oddvar Gralund
Stor Sire

*Redaksjonskomitéen, oppnevnt av OM, har bestått av Storrepresentant Hans Bratfos og Eks.
OM Rolf Brenni. Komitéen takker br. Ivar Knudsen for verdifull datateknisk bistand og ellers
brødre for bidrag til heftet.*

Loge nr. 32 Viken er 50 år den 24 november – og dette skal feires bl.a. ved utgivelse av dette festskrift. Redaksjonskomitéen har valgt ikke å beskrive denne lange tid med tilbakeblikk. Logen har ved tidligere anledninger hatt tilbakeblikk. Ved 10 års jubiléet den 24. november 1960 og ved 25 års jubiléet den 24. november 1975 ble det skrevet fylde beretninger. Vi har ikke funnet det hensiktsmessig å gjenta stoff som allerede ligger der, men vi vil med dette skriften gi et bilde av dagens logeliv – uten å gi detaljer om de enkelte embedsperioder i de siste 25 år.

Logens første jubileumsskrift «De første 10 år» med brr. Paul E. Paulsen og Harald Hestholm i redaksjonskomitéen, gir en fin beskrivelse av hvordan det hele startet og om arbeidet i det første decennium, med bilder og stoff fra hver enkelt embedsperiode. Dette ble fulgt opp med en tilsvarende beretning etter 25 år. Denne gang med brr. Harald Hestholm, Roald Aasheim, Leif Watle, Ørnulf Nygaard og Reidar Watz som redaksjonskomité.

I løpet av disse 50 år har loge Viken hatt mange brødre som har markert seg langt utover det som kan forventes til beste for Odd Fellow Ordenen. Vi tillater oss å nevne to av dem.

Den fremste var Edgar Otterbech. Det er en fyldig beskrivelse av ham i 25 års beretningen. Allerede som 24 åring ble br. Otterbech innviet i Odd Fellow Ordenen – i loge nr. 2 Eidsvoll og hadde i denne loge en rekke embeder – inkl. OM embedet og Eks OM embedet – før han valgte å stille seg i spissen for å stiftet en ny loge, som ble til loge nr. 32 Viken. Han var OM i vår loge 3 valgperioder og likeledes Eks OM 3 ganger. Br Edgar Otterbech innehadde Ordenens høyeste embede Stor Sire i perioden 1966–1969, etter å ha vært Stormarsjal, Storskattmester og DSS i de respektive foregående valgterminer.

En annen av loge Vikens brødre som har vært med å sette sitt preg på Ordenen var interiørarkitekt, Roald Aasheim. Han døde i 1995 etter nesten 50 års medlemskap. Br.

Aasheim var UM i logen i én valgperiode, men fullførte ikke løpet av private grunner. Han har derimot hatt stor betydning for Odd Fellow Ordenens logelokaler i Norge. I realiteten var han i sin lange logetid Ordenens arkitekt og rådgiver i alle innredningstekniske spørsmål.

Loge Viken har i alle år lagt stor vekt på å utføre det seremonielle og rituelle arbeidet så korrekt som mulig. Dette anses å være av stor betydning for medlemmenes interesse og for enhetenes styrkelse og ekspansjon. Det er videre viktig at vår Ordenskultur bringes videre til våre etterkommere i den form den er gitt til oss.

Det er likevel av betydning at det utvises kreativitet og gjerne nyskapning ved gjennomføring av logemøter og aktiviteter som logen ellers er ansvarlig for. Dette skaper ny interesse blant brødrene og styrker logen både innad som utad.

Logemøtene er i de siste årene blitt beriket med spill, bl.a. Odd Fellow Ordenens Kantate, videre bruk av etisk post og utvidet bruk av musikk ved åpning og lukning av logen. Spesielt bør nevnes en nyskapning, i hvert fall i vår loge; «Yngre brødres aften». Brødre av lavere grader blir gitt ansvar for gjennomføring av en programpost under logemøtet. I dette festskrift er tatt med fire innlegg in extenso skrevet av «yngre brødre» og foredratt i logemøtet under posten «Til beste for logen».

Utenfor logemøtene er det skapt ny interesse for «Utadrettet sosialt arbeid» ved at Sosialnevnden har arbeidet aktivt ut mot Slumsøsterne i Oslo. I dette arbeid har br. Roar Hestholm vært en frontfigur. I regi av «Nevnd for logens styrkelse og ekspansjon» er det gjennomført flere weekendturer, med til dels stor deltagelse av brødre med ektefeller til Lia Fjellstue i Skurdalen. Enkenevnden arbeider aktivt, og jevnlig inviteres enker etter avdøde brødre til logens arrangementer. Til slutt, men ikke minst, må det nevnes at Dameforeningen gjorde en fremragende innsats til beste for loge Viken i de årene den var igang, bl.a. ved å sy/brodere logens vakre antependier.

H.B.

Broderforeningen Akershus blir til Loge Viken

Dagen var den 24. november 1950. Meteorologisk Institutt hadde meldt «lett bris, skyet eller delvis skyet, stort sett opphold, etter hvert lettere vær». Solen sto opp kl. 08.35 og gikk ned kl. 15.31. «Dagbladet», «Morgenposten» og «Aftenposten» hadde alle fyldige reportasjer om Koreakrigen, general Mac Arthur startet den store vinteroffensiven som skulle gjøre endelig slutt på krigen. De amerikanske troppene sto allerede ved elven Jalu ved den Mansjuriske grensen.

Det var den gang engelske pund kostet kr. 20,02 og \$-kursen var fast på 7,15. Den alminnelige omsetningsavgift var 6 1/4 %. Norge var fortsatt et fattig land og slet med gjenoppbygging og etterdønninger fra krigens dager. Fett-, sukker- og sjokoladerasjoneringen var nettopp opphevret, og det gikk rykter om at kafferasjonene skulle settes ned. Også den gang hadde Norge den elendigste bilparken i Vest-Europa. Selv Danmark må stramme inn livremmen. Legene ledet an i lønnskampen for å komme opp på samme lønnsnivå som lektorene.

Det mest spennende i bokverdenen var «Alltid Amber». På Edderkoppen kunne man oppleve «Bare Jatt me'n» med Leif Juster for 100. gang, og hovedoppslaget på reklamesidene var: «har du sunlight i huset – har du sepe til alt!»

Farouk var konge i Egypt, Einar Gerhardsen var statsminister i Norge og ordfører i Oslo var H.E. Stokke. Byens innbyggere var igang med å feire Oslos 900 års jubiléum. Det skulle gå kun 50 år til tusenårsjubileet.

DEN 18. AUGUST DETTE ÅRET møttes en del av loge nr. 2 Eidsvolls brødre, 17 i alt, til en sammenkomst i Ordenens lokaler i Stortingsgt. 28. Hensikten var å søke å danne en broderforening, med det mål for øye så hurtig som mulig å instituere en loge.

Disse 17 brødre var: Eks OM Edgar Otterbech, brødrene Walter B. Sievers, Paul E. Paulsen, Roald Aasheim, Arvid Hellberg, Tore Skotland Hansen, Helge Lanes, Chr.

Krabbe Ruud, Gunnar Winge, Haakon Colseth, Ø.W. Thorstensen, J. Gustafson, Alf. M. Andersen, Gudbrand Askvig, Anker Engebretsen, Herman Hartig og Fritz R. Wilhelmsen.

Broderforeningen ble stiftet med Eks OM Edgar Otterbech som formann og forening-en fikk navnet «Akershus». Dette navnet fant imidlertid ikke gjenklang blant medlem-

mene som logenavn. Mange syslet med tanker om et nytt navn og det ble «Viken». Den 6. oktober ble det holdt valg på embedsmenn til den nye loge og med følgende resultat:

OM Edgar Otterbech, UM Paul Paulsen, Sekretær Walter Sievers, Kasserer Roald Aasheim og Skattmester Arvid Hellberg.

Fredag den 24. november kl. 18.00 ble loge nr. 32 Viken instituert i «den store logesal» i Stortingsgt. 28 med br. SS Olaf Hallan i overstolen, br. DSS Ingvald Haaland i Eks OM stolen. Videre medvirket under denne seremoni br. Stor Sekretær Johs. Espelund, br. Stor Skattmester Harald Østreng, br. Stor Kapellan Sigurd Folkestad, br. Stor Marsjal Umberto de Paolis og br. Stor Vakt Karl Ruud. Seremonien ble innleddet med at brødrene Edgar Otterbech, Walter Sievers, Haakon Colseth, Gunnar Winge og Arvid Hellberg ble overrakt den nye loges fribrev som chartermedlemmer for loge nr. 32 Viken.

Og derved var det føyet et nytt ledd til den verdensomspennende kjede av Odd Fellow Loger.

H.B.

Vikenflagget, på foten av stangen er navnetrekke til samtlige av logens OM'ere inngravert.

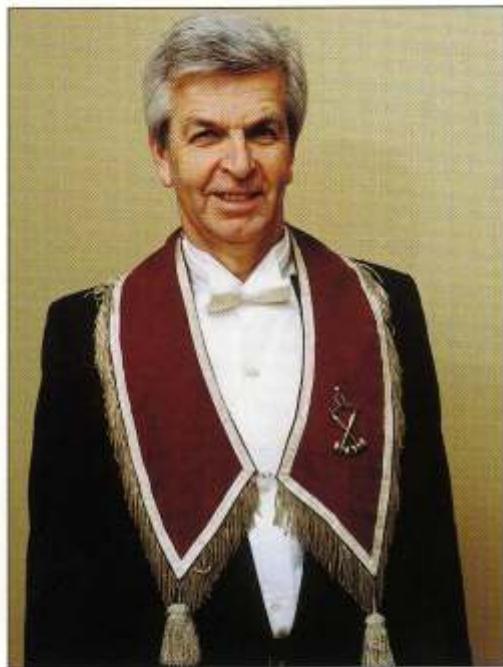

Det er med stor glede fra godt og spennende samarbeide i distrikt nr 21, siden distriktet ble til, at jeg sender Loge nr 32 Viken de beste ønsker i forbindelse med 50 års jubileet.

Selvे jubileumsåret har desuten vært med på å markere Logen på en fremgangsrik måte ved at antall medlemmer passerer 100, og at Logen står som moderloge for Oslo Broderforening. Begge deler tolker jeg som utmerket måloppfyllelse av Storlogens ønsker for Ordenens langsiktige målsetting.

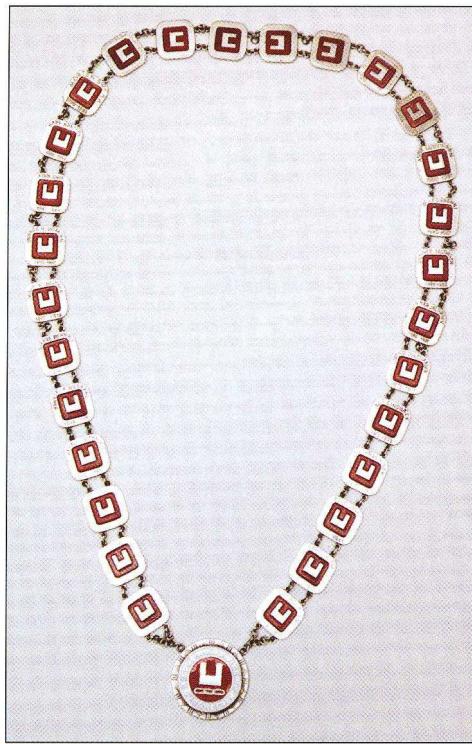
Jeg takker Loge nr 32 Viken på distrikts og egne vegne, for et godt lagsspill og ønsker Logen et fortsatt godt og fremgangsfilt ordensliv til beste for hvert medlem, for Logen og vår Orden.

Med broderlig hilsen
i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Jan Erik Johansen, DDSS

Overmester hilser til 50-års jubileet

Loge Viken passerer 50 års jubileet den 24. november 2000. Jeg vil i ydmykhet gratulere alle Logens brødre med dagen. Historikken ved etableringen, utviklingen og mange av de fenomenale arbeidsoppgaver som er gjennomført av tidligere brødre kan leses i dette jubileumsskrift. En utrolig utvikling i den beste Odd Fellow ånd og som er grunnpillarene for vårt videre virke. I et jubileumsår er det viktig å reflektere over tider som er passert. Hvilke erfaringer har vi høstet? Hva kan vi bygge videre på? Erfaringer har vi nå gjennom 50 års logearbeide. Dette er en god og trygg ballast som vi skal ta med videre. Nå er den trygge plattformen bygget og vi må ta steget lengre opp og frem. Karsten Isachsen skrev engang «Tiden kommer», tiden går ikke – den kommer – hele tiden. Hva gjør vi med den? Du og jeg? For logen og i logearbeidet? Vi har valget. Vi kan benytte tiden som kommer. Det er vi som tar beslutninger på hvordan vi skal forvalte tiden som kommer. Dette blir en av våre store utfordringer i tiden fremover. Hvordan skal vi forvalte tiden til beste for nye brødre, for Loge Viken og for Ordenen. Vi må sette oss mål, langsigtige og

OM-kjedet.

Antependiet til OM-stolen.

kortsikstige. Gjennomførbare og oppnåelige mål. Trygge rekrutteringen, engasjere nye og gamle medlemmer. Oppfordre til hver enkelt om å være initiativrike. Ta oppgaver som blir forelagt deg. Ta selv initiativ for å berike din og andre brødres deltagelse i logearbeidet. Jeg vil takke alle brødre som har bidratt til at vi i jubileumsåret har nådd vårt mål med mer enn 100 medlemmer i Loge Viken. Videre vil jeg takke initiativtakerne til at Loge Viken i jubileumsåret står som Moderloge for Broderforeningen «Oslo Broderforening». Viken vil fortsatt være en livskraftig loge med en fortsettelse av den av Brødrenes stadig søker etter nye frø som kan spires i logen. Dette kan medføre til at Loge Viken blir en stamme med flere grener enn Oslo Broderforening og dermed bidra til utviklingen av Odd Fellow Ordenen. Igjen gratulerer jeg Loge nr. 32. Viken til lykke med 50-års jubileet og ønsker lykke og fremgang med tiden som kommer.

Med broderlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Knut Olav Gulbrandsen, OM

50-års jubilæum i loge nr. 32 Viken

I forbindelse med ODD FELLOW LOGE 32 «VIKEN»s 50 års jubilæum, er det med glæde, at kunne se, at 16 år efter logens stiftelse, var der kontakt til en venskabsloge - BRODERLOGE NR.14 «SCT.OLAF» i Danmark ved et besøg den 29.maj 1966 i «VIKEN» - og allerede samme efterår genbesøg til «SCT.OLAF».

Det er vældig givende at have kontakt til andre loger - og en loge i et andet land giver gerne en endnu større oplevelse. Det at være sammen med brødre - og familie - fra et andet land, styrker os i det vi er fælles om i vor orden, og fremmer forståelsen for VENSKABETS, KÆRLIGHEDENS OG SANDHEDENS betydning som brødre og som folk. Vi ser tilbage på de dage, hvor besøget var her i Århus, med stor glæde - et venskab som gerne skulle være ved! Vore to loger er som 2 haver der skal dyrkes - der skal plantes og saes - vandes og gødes. Det er ikke altid der kommer noget ud af det vi såede, men selv efter lang tid i jorden, vil der pludselig være vækst igen. Desværre har vi haft afgang i vor loge, og det kan mærkes når medlemstallet går ned. Heldigvis har vi i det sidste års tid haft

en pæn tilgang – og så er det som med frøet der bliver lagt – at pludselig er der vækst. Vi håber og tror på, at vi kan bevare vort venskab – at det frø, der for mange år siden blev lagt, efter må spire og udmunde i et besøg i vor venskabsloge «VIKEN» NR.32 i Oslo. Embedsmænd og brødre i BRODERLOGE NR.14 «SCT.OLAF» ønsker vor venskabsloge ODD FELLOW LOGE 32 «VIKEN» i Oslo hjertelig tillykke med 50 års jubilæet den 24. november 2000,med ønsket om glæde og vækst til gavn for jeres loge og for vor Orden.

Odd Fellow Palæet, Varma, Århus.

Med broderlig hilsen
i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
fra brødrene i Broderloge nr. 14 Sct.Olaf

*Leif Frandsen
overmester*

Logen N:o 115. Libertas I.O.O.F av Sverige

Kära Bröder i Logen Nr 32 VIKEN Oslo. Det är nu 50 år sedan Logen Nr 32 VIKEN blev stiftat. Därför vill vi Bröder i Logen Nr 115 Libertas Örebro. HJÄRTLIGT GRATULERAR Er alla på HÖGTIDSDAGEN.

Det var i oktober 1956 som första kontakten etablerades mellan våra Loger. Vid ett möte i Oslo den 13 oktober gavs en gradgivning med deltagande av 22 Bröder från Libertas. Vår ÖM Br Herman Erlandsson och Vikens ÖM Edgar Otterbeck är två Bröder som vi med tacksamhet minns för deras initiativ att förverkliga vårt idag bestående utbytte. En kontakt som bar ODD Fellows:s motto om Vänskap, Kärlek och Sanning. Föjande år nämligen den 4 maj 1957 gästades Libertas av 20 Bröder från Logen Nr 32 Viken. Vid detta tillfälle var även respektive damer inbjudna. Därmed hade grunden lagts för att en verlig fin tradition kunde fortsätta med regelbundna årliga besök hos resp. Loger. Sedan år 1982 har vi en budkavel s. k. «Luffarstav» som vandrar mellan våra Loger. Denna är försedd med ett knyte som vid överlämnandet innehåller en gåva till resp. Loge. Vår sam-

ling av erhållna presenter speglar våra angenäma traditioner mellan Logerna. Vi fick bl a en femarmad kandelaber till vårt 50-års jubileum och nu senast en vacker tennskål med inskription Oslo 1000 år.

Våra besök har skett på olika sätt. I september 1985 chartades ett eget flygplan för elva Libertasbröder till installationen av nya ämbetsmän Logen Viken. Foto på dessa Bröder bifogas. Från vänster Leif Lannerhag, Pierre Axelsson, Göran Linden (pilot), Hugo Lindén, Göran Gustafsson, Raymond Ericson, Tore Andersson, Sven-Erik Göhle, Holger Ljusberg, Arne Dahl och Hans Svensson. Vi har också varit med om att få uppleva norska nationaldagar i samband med våra besök. Den 17 maj 1997 var vi sammanlagt 68 personer som upplevde en oförglömlig och högtidlig dag.

Detta var en liten resumé om vårt samarbete. Inför framtiden önskar jag att vårt fina samarbete skall bestå. Ett stort ansvar åligger våra ÖM att med vilja och kraft föra detta fina arv vidare till kommande generationer.

Med broderliga hälsningar
I Vänskap Kärlek och Sanning
Örebro 10. juni 2000.
Logen Nr 115 Libertas.
Lennarth Franzén ÖM

«Lofferstaven» ble gitt av loge nr. 115 Libertas ved besøk i Oslo i dagene 24.-25. september 1982 - til bruk av begge loger ved besøk hos hverandre. Siden den gang har staven vandret mellom våre to loger ved de årlige besøk - vedhengende en gave til minne om dette.

Hilsen fra «Viken-enkene»

Vi «Vikenenker» gratulerer hjerteligst med 50 års jubileumet og ønsker loge nr. 32 Viken fortsatt fremgang i god Odd Fellow ånd i alle år fremover.

50 år! I den alderen begynner man så smått å tenke på nedtrapping og pensjonering. Men ikke loge Viken, den eksanderer voldsomt, får tilskudd av mange nye, yngre brødre som sikrer logens fremtid. Ta godt vare på dem!

En varm takk fra oss enker til først og fremst Enkenemnden som holder forbindelsen med oss, til logens Overmester og alle brødrene som tar så godt imot oss når vi blir innbudt til alltid hyggelige sammenkomster, teateraftener og sommerturer. Dere får oss til å føle oss meget velkomne. Dere har sikkert forstått at vi setter stor pris på dette, og at vi føler en spesiell tilknytning til loge Viken. Selvom det begynner å bli mange år siden våre menn ble borte, og mange av de brødre som kjente dem, også er borte, har vi knyttet gode kontakter og vennskap med de brødre som vi etter hvert har blitt kjent med. Vi føler oss hjemme blant dere, og vi er glade for at våre menn var brødre av akkurat denne loge.

Et utdrag av et dikt jeg har lånt i et gammelt Odd Fellowblad synes jeg passer så godt på dere Vikenbrødre:

Mange føler seg ensomme i verden
noen kan du gi litt glede på ferden
husk at et smil og vennlig ord
kan bety mer enn du kanskje tror.

Takk for alle smil og vennlige ord.

Fra alle oss Vikenenker
Vivi Christiansen

32-foreningen (dameforeningen)

I mange år hadde vår loge en støtteforening med medlemmer blant damer som hadde eller hadde hatt sine menn i loge nr. 32 Viken.

Foreningen hadde til formål å støtte loge Viken både på det praktiske som det økonomiske plan. Det var denne forening som er ansvarlige for logens vakre antependier, og har ved denne gave satt varige spor etter seg.

Antependiet til U/M-stolen.

Antependiet til Kapellan-stolen.

«Sosialt utadvendt arbeid»

Loge Viken har i mange år engasjert seg i humanitært/sosialt arbeid. Til dette utadrettede sosiale arbeide er det etablert et «sosialfond» med formål å skaffe midler til dette. Arbeidet ledes av «Nevnd for sosialt utadrettet arbeid» som utnevnes av OM, med 4 medlemmer og vanligvis med UM som formann. Det er utarbeidet og vedtatt statutter for nevndens arbeid.

Nevnden har støttet humanitært arbeid bl.a. Slumsøstrene i Oslo, gitt midler til sykehus og til andre gode formål, gjennom årene har det blitt store beløp. Gaven til Slumsøstrene, betydelige summer både fra logen samt fra andre givere, er foretatt etter initiativ fra br. Roar Hestholm. Hvert år tar han med seg 10 familier ut på julehandel, etter først å ha kontaktet Slumsøstrene slik at han vet hvordan de enkelte familier har det. Deretter fylles kurvene med julemat, sko, klær og sikkert også litt julesnadder.

Nevnden har sine inntekter først og fremst fra den årlige Sosialaften, men inntekter også fra andre kilder drypper stadig inn. Alle innsamlede midler og utbetalinger blir behørlig registrert i logens regnskaper.

«Enkenevnden»

Enkenevnden mottar mye ros fra «Vikenenkene» for at kontakten holdes; med julehilsener og ellers med invitasjoner til mange av logens arrangementer. Videre har nevnden til oppgave å foreslå kontaktbrødre for enkene som deretter oppnevnes av OM.

Hvert år overføres midler fra logen til nevndens konto iflg. «Lov for Odd Fellow Loger». Dette er relativt beskjedne beløp, men likevel såpass mye at invitasjonene ikke koster alt for mye for de som kommer.

Lia Fjellstue.

Sommerturer

Loge Vikens sommerturer med damer i 1997, 1998, 1999 ble arrangert i regi av logens «Nevnd for styrkelse og ekspansjon». Turene har disse årene gått til Lia Fjellstue i Skurdalen ved Geilo, og med meget god deltagelse med 65–75 pt. tur.

Intensjonen med turene har vært å styrke de personlige relasjonene mellom brødrene og deres familier. Etter inntrykk og tilbakemeldinger «Nevnden» sitter igjen med, har dette lykkes meget bra.

Turene startet fra Oslo, i komfortable turistbusser, med 2 stopp på veien for servering etc. Vel fremme på Lia ble vi servert en bedre middag. På dagen var det opplagt forskjellige konkuranser hvor alle kunne delta. Kveldene ble benyttet til dans og felles hygge.

Konklusjonen etter turene må være meget positive, noe deltagerne skal ha stor ære for.

A.L

Det er noe som foregår både i godt og i dårlig vær.

Musikk i Logen

Musikken er et viktig supplement til våre ellers vakre, innholdsrike ritualer. For loger flest har det vært et problem å skaffe dyktige organister. I så måte har vår loge vært heldig stillet. I mange år var br. Eks OM Harald Hestholm logens valgte organist. Deretter stilte br. og organist Haakon Omejer Sørlie fra loge nr. 56 Johan Middelthon opp når det var behov, og videre takker vi br. Eks Stor Organist Erlend Sætrang fra loge nr. 20 Fridtjof Nansen for alltid å ha vært villig til å spille for oss for å skape den rette stemning ved gradpasseringer m.v.

Nyvalgt organist i logen er br. Odd Rustad som skal videreføre logens gode tradisjoner. Det ikke mangel på utfordringer. Frem fra arkivene er det funnet rollespill som ikke har vært i bruk i vår loge og som krever musikkledsagelse, bl.a. Odd Fellow Ordenens Kantate. Disse krever et tett samarbeid mellom organist og aktørene i spillene.

Helt nytt er at brødrene i logen kan foreslå musikkstykker som spilles umiddelbart etter at brødrene har inntatt sine plasser i logesalen. Sammen med at lysene dempes gjør dette at brødrene kommer i den rette stemning før det ordinære møte begynner.

Vennskapets årtusen: Perspektiver på vennskap i en ny tid

Verdige overmester, embetsmenn, brødre: Det er uten stor selvtillit at vi fire lærlinger i losje Viken forsøker å oppfylle det oppdrag som overmester har gitt oss om å gi uttrykk for synsmåter og refleksjoner i forhold til våre ferske inntrykk av Odd Fellow Ordenen, og særskilt med henblikk på losje Vikens funksjonsmåte som vennekrets, som solidaritetskrets og som lærekrets for Ordenens kjerneverdier, for vennskap, kjærlighet og sannhet. Ikke minst etter å ha hatt glede over å lytte til eksovermestrenes foredrag, blir det som å hoppe etter Wirkola. Slik vi fire lærlinger ser det, måtte den eventuelle verdi våre refleksjoner og synsmåter kunne ha, nettopp gjenspeile at vi kommer fra ulike sosial og profesjonelle bakgrunner ute i samfunnets mangfoldige virkelighet. Vi har alle levd lenge nok til å ha nådd modne år, til å ha mottatt et mylder av inntrykk, og vi har fått forholde oss så godt vi har kunnet i vennskap, kjærlighet og sannhet til livets mange problemer.

Til de refleksjoner som lærlinger kan gjøre seg i all beskjedenhet hører spenningen mellom det vi lærer før innvielsen om at det eneste overbevisningselementet som fordres, er at man må kunne godta at det finnes et høyere vesen som er altets skaper, at både muslimer og representanter for det mosaiske trossamfunn skulle uproblematisk kunne finne sin plass i Odd Fellow Ordenen og på den andre siden den langt mer direkte gammeltestamentlige og kristne formidling som man faktisk møter i losjesalen. Man kan slik sett få inntrykk av at vi står overfor en ufullstendig reformasjon og en ufullstendig modernisering av Ordenens idégrunnlag, og derfor også en ufullstendig tilpasning til de muligheter og utviklingsstrømninger som preger vår samtid. Et nøkkelord her kan være globalisering som viser til en verden og en virkelighet der avstander mellom mennesker skrumper, der samhandlingen og den gjensidige avhengighet mellom mennesker over hele verdenen øker dramatisk, og der flyttestrømmene bringer sammen mennesker med ulik etnisk, kul-

turell og religiøs bakgrunn. Mange av disse vil føle seg ubekvemme med noe av Ordenens idégrunnlag slik det i dag formidles, selv om de hjertelig slutter opp om de sentrale etiske prinsipper om vennskap, kjærlighet og sannhet, og selv om de er gode og verdifulle mennesker som kunne tilføre vårt fellesskap store verdier og viktige impulser, og selv om Odd Fellow Ordenen kunne tilført dem verdifulle impulser.

Da fredsprisvinneren Dalai Lama talte ved åpningen av en utstilling i Etnografisk museum for noen år siden, sa han omtrent dette:

Det siste århundret har vært et uvennskapets og krigens århundre. Jeg tror at det neste århundret, kanskje også det neste årtusen, vil bli preget av *vennskap* mellom menneskene, og av *fred*.

Vennskaps årtusen – hvordan kan vi i Odd Fellow Ordenen bidra? Vi kan selvsagt bidra ved å motarbeid den sorte jernlovs to hovedpunkter: (1) Du skal ikke ha andre venner enn de som er enige med deg; (2) du skal ikke bedrive ros. Men Dalai Lama slår opp et mye større perspektiv for våre verdier. Er ikke disse verdiene om vennskap mellom mennesker som også styrker freden og venneskapskapet mellom alle folkeslag overordnede verdier som vi i Odd Fellow Ordenen vil bidra til? Og må vi ikke da bidra innenfor den virkelighetens rammer som utfolder seg rundt oss? Denne verden er gjennom globaliseringsprosessen formet slik at dersom vi skal øke gjennomslagskraften for vårt syn og styrke vårt bidrag til framveksten av en bedre verden, bør vi også kunne samle alle mennesker som vil bidra til å fremme våre kjerneverdier, vennskap, kjærlighet og sannhet. Da må vi stille spørsmålet om vi ikke bør innrette oss slik at også Dalai Lama, buddister og Kinas konfutsianere og det indiske subkontinentets hinduer og mange andre mennesker, ja faktisk omkring halvdelen av verdens befolkning, også skulle kunne bli medlemmer i Odd Fellow Ordenen? Det kan være et tankekors i våre dager at en stor del av menneskeheden kan synes å være stilt på sidelinjen i forhold til Ordenen, selv om de av hjerte ønsker å virke for vennskap, kjærlighet og sannhet og for fred, gjensidig forståelse og vennskap mellom alle mennesker.

Det kan selvsagt være et godt svar at man kan gjøre et ytterst verdifullt virke også om man ikke inkluderer *alle* jordas folkeslag. Men det kan også være at dette er et perspektiv som er ufullstendig gjennomtenkt og trenger ytterligere refleksjon.

Noen vil kanskje si at Dalai Lamas ord er naiv ønsketenkning fra en religiøs svermer. Men er det ikke samtidig fascinerende å forholde seg til hans grunnholdning, at sant vennskap skal være et kollektivt og globalt vennskap, et solidarisk vennskap mellom alle mennesker. «Vær realist. Krev det umulige!» var et av sekstiåtternes forløsende slagord. Brødrene: Krev vennskaps årtusen, det er i Odd Fellow Ordens ånd og den verdigste av ambisjoner.

Ole Jørgen Benedictow

Til ettertanke ved inngangen til år 2000

Vår generasjon har opplevd en raskere utvikling enn noen annen før oss. Dessverre har det ikke bare vært av det gode. Rundt oss går det hett for seg til tider. Samtidig med at vi ikke har hatt en slik velstand før, går nok livet litt uten styring og mening for mange. I alle fall føler jeg selv det ganske ofte. Nyheter kommer raskere, vi får servert hærverk, ran og vold hjem i stuene til oss eller på jobben via radio, TV eller Internett. Vi er kanskje den første generasjon som er blitt så blaserte at vi klarer å sitte foran TV-nyhetene og spise, mens vi ser reportasjer fra krig og elendighet. I slike tider er det viktig at vi tar oss tid til å avbryte den vanlige hektiske hverdag, at vi legger vekt på å gi livet et dypere perspektiv og mening. At vi tar styringen med hva vi selv ønsker med livet.

I logen opplevde vi et nytt perspektiv allerede under opptaksseremonien, der vi stod foran kisten og ble oppfordret til å tenke på at vi bør være våkne og forberedt til enhver tid, at det ikke er sikkert at morgendagen eller neste uke kommer for hver av oss. Det er ikke sikkert vi skal gå til den andre ytterlighet heller ved å søke og leve i suet. Dette vil for mange inneholde for mye egoisme. Men vi kan forsøke å glede oss over hver dag, glede oss over våre nærmeste, våre venner, kolleger og logebrødre. Tenk på at hver dag er spesiell, hver venn du har er spesiell.

Logekveldene er viktige for å gjøre oss mer reflekterte på flere måter. Ved å finne en innre ro, får vi mer tid til å tenke på og bry oss om våre nærmeste, både familie vi har forpliktelser overfor, venner vi bør kontakte oftere og våre egne logebrødre. I logen lærer vi også om kjærlighet, – kjærlighet til våre nærmeste; barn, barnebarn og kone. Hverdagen går ofte så fort, at vi ikke tar oss tid til å gjøre det viktigste. I Amerika i mine studiedager hadde mange et ordtak klebet på støtfangerne på bilene sine, som godt kunne vært tatt opp igjen i dag og i Norge: Did you hug your kids today? fritt oversatt: Klemte du barna dine før du dro på jobben i dag?

– Vi lærer også om kjærlighet til venner og til logebrødrene. Det er godt å ha tilhørighet til en orden som Odd Fellow som minner oss om at vi skal bry oss om hverandre i og utenfor logen. Nestekjærligheten skal være drivkraften i vårt samliv. Den skal inspirere våre evner til medlidenhet, barmhjertighet og overbærenhet, og skal eliminere hat og hevn.

Parahamahansa Yogananda (1893–1952) var visstnok den første store åndelige mester fra India som bosatte seg for et lengre tidsrom i Vesten, i mer enn 30 år. Hans livshistorie er en fascinerende beretning om en enkelt persons søken etter sannhet.

I sin bok: En yogis selvbiografi (Første gang utgitt i 1946). sier han om «vennskap»:

Vennskapet mellom venner er den høyeste form for menneskelig kjærlighet. Vennskapelig kjærlighet er ren fordi den er uten tvang. Man velger fritt å være glad i sine venner og det er ikke knyttet til instinkt. Kjærligheten som uttrykker seg i vennskap kan være mellom kvinne og mann, mellom kvinne og kvinne og mellom mann og mann. I kjærlighet mellom venner er det ingen seksuell tiltrekning.

Han sier videre: – Kjærlighet gir uten å forvente noe tilbake. Jeg tenker aldri på andre med tanke på hva de kan gjøre for meg. Og jeg lover aldri kjærlighet til noen fordi de har gjort noe for meg. Hvis jeg ikke føler kjærlighet, vil jeg heller ikke utgi meg for å kunne gi det. Men fordi jeg føler det, så gir jeg det også. Den form for oppriktighet lærte jeg fra min mester. Det er kanskje noen som ikke føler vennlighet overfor meg, men jeg er en venn mot alle, inkludert mine fiender, for i mitt hjerte har jeg ingen fiender.

– Kjærlighet kan ikke oppnås ved å be om det, det kommer kun som en gave fra hjertet til en annen. Vær sikker på din følelse før du sier til noen «jeg elsker deg.» Når du en gang gir din kjærlighet må det være for alltid. Ikke fordi du ønsker å være nær den personen, men fordi du ønsker den personens sjels fullkommenhet. Å ønske fullkommenhet for den du er glad i, og å føle ren glede ved å tenke på personens sjel, er guddommelig kjærlighet, og det er kjærligheten av sant vennskap.

Jeg vil gjerne avslutte med:

En hustavle av Arnulf Øverland

Der er en lykke i livet
som ikke vendes til lede:
Det at du gleder en annen,
det er den eneste glede.

Der er en sorg i verden
som ingen tårer kan lette:
Den at det var for sent
da du skjønte dette.

Ingen kan resten av tiden
stå ved en grav og klage.
Døgnet har mange timer.
Året har mange dage.

Bjørn F. Hauge

Har noen her funnet ut av sannheten?

Da jeg ble forelagt emnet sannhet – så tenkte jeg at jeg fikk begynne med å definere ordet sannhet – og da begynte problemene. For sannheten favner om det meste av våre liv.

Periodevis syntes jeg oppgaven vokste meg over hodet – hvordan skulle jeg finne sannheten om sannheten? Oppgaven har utvilsomt satt i gang en tankeprosess som i seg selv er verdifull.

Leksikon sier at «sannhet settes i sammenheng med utsagn eller oppfatninger under visse betingelser» – jaha – hvilke er så disse betingelsene og av hvem fremsettes de? Aristoteles definerte sannhet som «tankens overensstemmelse med tingen». Andre hevder at karakteristikken sann bør forbeholdes faktiske utsagn. Mens i kristen filosofi var åpenbaringen kriteriet på at noe var sant. Marx sa at sannheten var «proletariatets klasseinteresse»

Like klok? – ja i hvert fall jeg. Hva er så definisjonen på sannhet? Finnes det en entydig sannhet? Svaret må bli nei – fordi «sannheten» bygger på menneskets verdigrunnlag – og det er individuelt. Det er kun det enkelte menneske som kan komme i kontakt med sitt verdigrunnlag og på den måten avgjøre hva som er rett og sant for eget vedkommende.

Det finnes altså ingen absolutt sannhet – og vi må selv arbeide med egne verdier og verdigrunnlag for å finne frem til sannheten! Slett ingen liten og enkel oppgave. Det finnes mye «sannhet» i Ibsens – «tar du livsløgnen fra gjennomsnittsmennesket – tar du livsgrunnlaget fra det..»

Vi lever nok alle i mer eller mindre grad på en løgn – vi skaper et bilde av oss selv som er mer i tråd med hva vi tror andre vil se – enn det er ærlig mot oss selv. Vi ønsker vel alle å pynte på speilbildet av vårt indre – slik at vi kan bli respektert og leve lenge i landet.

Men ikke bare for andre menneskers oppfatning av oss er det viktig å jobbe på «indre bane».

I dagens samfunn hvor vi bombarderes – av utsagn og oppfatninger fra tabloidpress, revolverjournalister, internett, kabel, venner og bekjente – er det blitt enda viktigere å ha dannet seg et solid verdigrunnlag for egne meninger – ikke bare Aftenpostens.

I denne strømmen av informasjon vil sannheten lett kunne drukne – og da er det viktig at vi som enkeltmennesker har evnen til å sile ut hva som er sant.

Med foranstående som utgangspunkt har jeg valgt å se på medlemskapet i Odd Fellow og hva ordenen kan gjøre for meg i min søken etter sannhet i mitt liv. Mitt håp er at jeg gjennom møter, fordypning og annet arbeid i losjen – samt gjennom det sosiale – skal kunne komme nærmere i kontakt med mitt indre – der hvor jeg bearbeider og avgjør hva som er sannhet for meg. Dette er den hyggelige og sikkert offisielle utgaven av hva logen kan gjøre for mine brødre og meg.

Mens det som er nærmere sannheten er at livsløgnen, vikarierende motiver, omgåelser og usannheter lever like godt i logen som i andre miljøer. Vi bør hver og en gå i oss selv og spørre om vi omgås sannheten på en for lettvint og komfortabel måte.

For meg handler sannhet om ærlighet mot meg selv og min neste. Det handler om å spille rette pucker. En spade er en spade.

Sannheten vil ikke alltid være hyggelig – og den vil ikke alltid være til gavn for mine kortsigtske motiver. Men den vil forhåpentligvis gjøre meg til en bedre bror og medmenneske på sikt.

Vi som brødre står på mer eller mindre den samme plattform når det gjelder verdier og verdigrunnlag – initiert av sosial læring, oppvekst og vilkår for øvrig – men selv vi har problemer med å finne en felles sannhet. Hva sier det oss?

Det finnes ingen felles sannhet – uansett hva politikerne sier.

Hvordan skal vi da forholde oss til ordet sannhet i vårt motto? For meg må det bli å skape en plattform basert på etikk, moral og ærlighet – et ståsted fra hvor jeg kan vurdere de oppfatninger og utsagn jeg daglig konfronteres med.

Denne plattformen håper jeg Odd Fellow skal være med på å styrke for meg. Men for at det skal kunne fungere må vi alle være ærlige med oss selv og hverandre – også i de tilfeller hvor dette ikke er like behagelig. Hvor skal man kunne gjennomføre det om ikke akkurat her?

Min avslutning må bli en oppfordring om at vi er ærlige med oss selv og hverandre – det å leve er ikke enkelt – sannheten kan være like vanskelig å si som å motta – men hvis vi er ærlige med hverandre så finner vi kanskje sannheten – ikke sant?

Terje Jacobsen

Jeg gjort meg noen tanker som jeg vil dele med dere om vennskap. Jeg tror at vi som er yngre brødre her i logen alle er imponert over den åpenhet og det tilbud om vennskap vi har blitt møtt med. Vi kom inn som ukjente. Her er masse ansikter vi aldri har sett før. Vel, vi har en fadder som holder oss i handen, men ellers er det vel blankt for det fleste av oss.

De seremonier og ritualer vi har vært gjennom her i salen virker slik de er ment å virke. De imponerer med sin verdighet og høytid. Den ro man finner her føler jeg er en god katalysator for å finne den indre avspenning vi etterstrever.

På en fin måte blir det som skjer på ettermøtene en kontrast til ritualene i salen. Her blir vi møtt med en velvilje og tillit og et tilbud om vennskap som i hvert fall i mitt tilfelle gjør et sterk inntrykk.

Vennskapsgraden er logens første grad. Den blir en basis for en videre utvikling. Det er vennskapet man skal bygge videre på. Hvis man godtar det og bevisst bruker det, kan et vennskap få en betydning ut over det bare å være et vennskap.

Jeg har lyst til å trekke inn den forståelse og respekt man uvilkårlig får for sine venner. Jeg tenker ikke bare på oss her i kveld, vi er stort sett likesinnede, men i et større perspektiv. I Israel er det opprettet ungdomsleire for israelsk og palestinsk ungdom. Hvorfor? Selvfølgelig så det skal knyttes vennskapsbånd mellom ungdom med forskjellig bakgrunn. Ved å møtes får de innblikk i hverandres situasjon, og går det som man håper, oppstår det vennskap på tvers av fordommer og skepsis. Et vennskap som kan utvikle seg og hjelpe til å skape bedre forhold for de som stirr med fordommer, uvilje og hat. Kanskje er det naivt å tro at noen ungdomsleirer i Israel skal løse de problem de har, men det er en bevisst satsing på vennskap og over noen år hvem vet hvilke resultat det vil gi.

I 1962 var J. F. Kennedy i Berlin og talte til en stor folkemengde. Han rakte ut en hånd og bekreftet et vennskap som hadde oppstått mellom Berlin og Amerika etter annen verdenskrig. Da han fortalte begeistrede Berlinere: «Ich bin ein Berliner» ble han tiljublet av tusener av entusiastiske tysker. De forsto det som det var, en bekreftelse på et vennskap som ikke skulle smuldre hen, men strykes.

Jeg har en kollega som har sagt noen fine ord om vennskap:

Mine venner	jeg kan være
kan være	sommerfuglen
vakre blomster	
med sin farge	som flyr
og sin duft	fra blomst
de skal ikke	til blomst
plukkes,	
for å bli	berikes
en bukett	og nyter.

Dette lille diktet rommer utrolig mye. Først og fremst om den respekt og integritet våre venner har krav på. De er forskjellige. De skal ikke plukkes. Men ved et vennskap får vi alltid noe tilbake, vi berikes, utvider vår horisont og nyter møte med interessante venner.

Men det stiller også et krav til oss selv, at vi har en positiv innstilling.

Det er et indisk ordspråk som sier:

«Den som har et god venn trenger intet speil.»

En måtte å forstå det på er at venner blir så like at de blir speilbilder av hverandre og man ser seg selv i sin venn. Men det blir et flat og unyansert bilde. En annen måtte å tolke det på er å godta at en venn forteller deg hvordan han oppfatter deg. Reservasjonsløst. Den hele og fulle sannhet slik som han ser det. Et godt vennskap vil overleve selv om du kanskje ikke liker det du hører.

Geir Øivind Aspelund

Loge Vikens embedsmenn 1950 – 2000

Storrepresentanter

Paul E. Paulsen	1962/64 - 1964/66
Reidar Watz	1966/70 - 1970/74
Ørnulf Nygaard	1974/78 - 1978/82
Ivar Spolen Nilsen	1982/86
Willy G. Wilhelmsen	1986/90
Gunnar Jacobsen	1990/91 (flyttet)
Rolf Brenni	1991/1994 + 1995
Arne T. Ludvigsen	1995/1999
Hans Bratfos	1999 -

‡	År	OM	UM	Sekr	Skattm.	Kass.	CM
1950		E. Otterbech	P. Paulsen	W. Sievers	A. Hellberg	R. Aasheim	G. Winge
1951		E. Otterbech	G. Winge	C. Ruud	E. Østgaard	H. Hartvig	T. S. Hansen
1953		P. Paulsen	R. Aasheim	S. Sørensen	T. S. Hansen	R. Watz	H. Hestholm
1955		E. Otterbech	E. Østgaard	H. Hestholm	A. Skovsgaard	O. Andersen	T. S. Hansen
1957		G. Winge	H. Hestholm	L. Watle	A. Engebretsen	K. Paulsen	L. Christiansen
1959		G. Winge	R. Watz	L. Watle	R. Bovard	L. Hoftvedt	H. Paulsen
1961		R. Watz	H. Lanes	Ø. Nygaard	K. Golten	E. Nielsen	H. Paulsen
1963		H. Lanes	K. Andersen	Ø. Nygaard	H. Paulsen	P. Trandem	I. S. Nilsen
1965		H. Hestholm	Ø. Nygaard	P. Olafsen	A. Watle	A. Lindbäck	H. Eystø
1967		Ø. Nygaard	I. S. Nilsen	P. Olafsen	G. Jacobsen	P. Juva	S. Kvernbo
1969		I. S. Nilsen	A. Lindbäck	W. Wilhelmsen	E. Trandem	J. Brachel	R. Kribe
1971		A. Lindbäck	A. Kvernbo	W. Wilhelmsen	R. Kribe	T. Stixrud	P. Stendebakken
1973		S. Kvernbo	L. Christiansen	F. Flatby	A. Horn	K. Eriksen	P. Stendebakken
1975		L. Christiansen	W. Wilhelmsen	G. Jacobsen	A. Pedersen	S. Andersen	H. Paulsen
1977		W. Wilhelmsen	G. Jacobsen	S. Andersen	A. Pedersen	L. Tveit	H. Paulsen
1979		G. Jacobsen	E. Trandem	S. Andersen	K. Hillås	O. Knøsmoen	F. Enge
1981		G. Jacobsen	S. Andersen	A. Ludvigsen	R. Brenni	E. Nilssen	B. Kjøstre
1983		S. Andersen	R. Brenni	A. Ludvigsen	F. Enge	R. Hestholm	B. Kjøstre
1985		R. Brenni	F. Enge	H. Bratfos	E. Kristiansen	B. Kjøstre	O. Sundland
1987		F. Enge	A. Ludvigsen	H. Bratfos	R. Wennevold	H. Haga	O. Sundland
1989		A. Ludvigsen	H. Bratfos	R. Wennevold	O. Sundland	M. Søraa	H. Wille
1991		H. Bratfos	R. Wennevold	M. Søraa	P. Ilsaas	H. Haga	H. Wille
1993		R. Wennevold	M. Søraa	O. Sundland	O. Knøsmoen	J. Halmø	S. Østlund
1995		M. Søraa	O. Sundland	K. Gulbrandsen	E. Johnsen	T. Strøm	S. Østlund
1997		O. Sundland	G. Gulbrandsen	S. Østlund	G. Haugen	K. Winge	I. Knudsen
1999		K. Gulbrandsen	S. Østlund	P. Østmo	T. Strøm	S. Sønsteby	I. Knudsen

Logens embetsmenn i jubileumsåret

Storrepresentant Hans Bratfos
Fung. Eks OM Odd Sundland

IV

Geir Olav Nikolaisen

YV

Geir Grorud

Organist

Odd Rustad

Organist bånd

Odd Heldre

Arkivar

Gunnar Haugen

OM h. assistent

Finn Simonsen

OM v. assistent

Jan Næss

UM h. assistent

Knut Gunnar Winge

UM v. assistent

Tore Eriksen

CM h. assistent

Rolf Akeren

CM v. assistent

Morten Andresen

Inspektør ass.

Knut A. Pedersen

Samf.ets eldste

Rune Wennevold

Fører

Jostein Smukkestad

Valgte embedsmenn 1999–2001

OM Knut Olav Gulbrandsen

UM Snorre Østlund

Sekretær Paal Østmoen

Skattmester Tor Strøm

Kasserer Svein Erik Sønsteby

Utnevnte embedsmenn 1999–2001

CM Ivar Knudsen

Kapellan John Erik Samdal

Inspektør Cato Knudsen